

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وَتَوَّاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اغْتَنِمْ خُمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ: شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ، وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سَقَمِكَ، وَغِنَاكَ قَبْلَ

فَقْرِكَ، وَفَرَاغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ، وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ.

PAHA BIÇİLMEZ SERMAYE: ÖMÜR

Okumuş olduğum Asr Sûresinde Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Asra yemin ederim ki, İnsanlar gerçekten ziyadadır. Ancak iman edip dünya ve ahireti için yararlı işler yapanlar, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler başkadır.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Beş şey gelmeden önce beş şeyin değerini iyi bilmelisin; meşguliyetinden önce boş zamanının, hastalığından önce sağlığının, fakirliğinden önce zenginliğinin, ihtiyarlığından önce gençliğinin ve ölümünden önce hayatının.”²

Kardeşlerim!

Günler, aylar, yıllar su gibi gelip geçiyor. Zaman hepimiz için mukadder olan sona doğru akıp gitmekte. Bir taraftan hayatımızın farklı dönemlerine hızla adımlar atarken diğer taraftan ömür sermayemiz her geçen gün tükenmekte. Yüce Mevla'ya vuslat anımıza doğru hızla ilerlemekteyiz. Bakınız, ölüm gerçeği karşısında Yunusumuz, tendeki canımızı nasıl tasvir etmekte:

Vaktinize hazır olun, ecel vardır gelir bir gün.

Emanettir kuşça canın, sahip vardır alır bir gün.

Değerli Kardeşlerim!

Dünya hayatı, her canlı için fânidir. Nefeslerimiz sayılıdır. Bu gerçeğe rağmen insanoğlu sahip olduğu nice değerleri bilinçsizce tüketmekte, nice yozlaşmalara maruz kalmaktadır. Ebedi bir âlemi kazanmak üzere bahşedilen ömür sermayesi nice sorumsuzluklara, israflara, hoyratça kurban edilmektedir. Oysa ömrün her bir günü, her bir saati, her bir dakikası dahası her bir anı kazanıma dönüştürülmelidir. Şüphesiz kazanımlarımız da sâlih amellerimizdir. Dünyadan ukbâya tevarüs edeceğimiz en önemli ve en kıymetli şey, sadece ve sadece yararlı işlerimizdir, güzel amellerimizdir.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, dünya hayatını bizlere şöyle tasvir ve takdim eder: “...Dünya hayatı, gökten indirdiğimiz yağmur gibidir ki, o yağmurla yeryüzünün bitkileri boy verip birbirine karışır. Fakat bütün bu canlılık sonunda rüzgârın savurduğu kuru bir çerçöpe döner.”³

Bu âyet, dünya hayatının bütün göz alıcılığına rağmen bir gün sona ereceğini vurgular. Yine Kerim Kitabımızın birçok ayetinde ömrün, îman, amel-i sâlih ile ihyâ edilmesi ve anlamlı kılınması gerektiği vurgulanır. Bu değerlerden yoksun bir hayatın ise israf ve hüsrân ile geçirilmiş bir ömür olacağı üzerinde ısrarla durulur ve tüm zamanlar buna şahit kılınır. Hüsrân ile geçen hayat, her şeyden önce insanın kendisinin farkında olmayışı, yaratılış ve var oluş hikmetine uzak kalışıdır.

Kardeşlerim!

Mümin, zihin ve gönül dünyasını, davranışlarını her an gözden geçiren kimsedir. Mümin, ömrünün ve içinde yaşadığı vaktin kıymetini bilendir. O, gelmesi muhakkak bir günde kendisine verilen her nimetten hesaba çekileceği inanç ve bilinciyle yaşayandır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Ömrümüzden bir yılı daha geride bırakmak üzereyiz. Her yıl başlangıcı, yarınlar için bir fırsattır önümüzde. Hatalarımızı gözden geçirip yeni kararlar almak içindir bu fırsat. Bu fırsatı değerlendirerek gelen yılın günlerinde ebedi mutluluğu kazandıracak işler yapabiliriz. Elimizdeki bir deste takvim yaprağından sonsuz mutluluk çıkarabiliriz. Önümüze gelen her yeni günü lehimize bir şahit yaparak ahirete gönderebiliriz.

Öyleyse, ömrümüzden bir yılı daha geride bırakacağımız şu günlerde sayılı nefeslerimizi nasıl tükettiğimizi sorgulamalıyız. Hayır-şer, sevap-günah ve yaratılış hikmeti açısından kendimizi bir değerlendirmeye tabi tutmalıyız. Bir gün o malum sonun bizi de yakalayacağı bilinci ile elimizdeki fırsatları zarara değil, kâra dönüştürmeliyiz.

Kardeşlerim!

Geride bıraktığımız zamanın bir muhasebesini barındırması gereken saatler ne acıdır ki her yıl bir takım yanlışlarla israf edilmektedir. Dinî ve ahlâkî değerler unutulmuş ya da dikkate alınmayarak gayr-i meşru tutum ve davranışlarla, eğlence aldatmasıyla nefesler, hayatlar, yarınlar hiçe sayılarak heba edilmektedir. Bu ne acı bir tablodur. Dünyanın farklı coğrafyalarında nice zulümlere maruz kalan insanların feryatlarını, gözyaşlarını dikkate almadan dünyayı bir eğlence gezegeninden ibaret görmek ne kadar hazin, ne kadar insanî ve vicdanîdir?

Kardeşlerim!

Geliniz! Çok değerli olan ömrümüzü hayırla, güzellikle, sevapla tezyin edelim. Paha biçilemez ömür sermayemizin, kendimizin, değerlerimizin, inancımızın farkına varalım. Bu değerleri heba edecek hiçbir tutum ve etkinliğe zemin hazırlamayalım. Sermayemizi güzel ahlakımız ile, sâlih amellerimiz ile ebedileştirelim. Hayatımızın kalan kısmının yaşadığımızdan daha hayırlı ve bereketli olması için gayret gösterelim ve hep birlikte Rabbimize el açalım:

Ya Rabbi! Günlerimizi, aylarımızı, yıllarımızı bereketli kıl! Ömrümüzü sâlih amellerle tezyin etmemizi bize kolaylaştır! Bahşettiğin iman nimetini son nefesimize kadar taşıyabilmeyi bizlere lütfeyle!

¹ Asr, 103/1,2,3.

² İbn Ebî Şeybe, Musannef, Zühd, 6.

³ Kehf, 18/45.